

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 626/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 31 lipca 2023 roku sygn. akt II K 446/23			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegającego na uznaniu za niewiarygodne zeznań pokrzywdzonego Ł. S. oraz świadków w zakresie potwierdzającym wersję pokrzywdzonego, jak również błędnym zinterpretowaniu dokumentacji lekarskiej oraz opinii</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>sądowo - lekarskich z dnia 20 lipca 2022 roku, podczas gdy dokumenty źródłowe, tj. karta wizyty z dnia 2 stycznia 2022 roku oraz karta informacyjna z dnia 7 marca 2022 roku w powiązaniu z zeznaniami pokrzywdzonego wskazują, że oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu, natomiast ocena materiału dowodowego dokonana przez sąd pierwszej instancji niezgodnie z zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, doprowadziły do uniewinnienia oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut nie jest zasadny. Sąd pierwszej instancji czyniąc ustalenia dotyczące zachowań inkryminowanych oskarżonej B. S. w odniesieniu do męża Ł. S. ocenił zgromadzone</p>				

w sprawie dowody zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów określoną w art. 7 k.p.k. i wyprowadził wnioski z prawidłowo - w zasadzie - ustalonych faktów. Sąd ten słusznie dostrzegł, że małżonkowie B. S. i Ł. S. wzajemnie się znęcali nad sobą w czasie zarzucanym aktem oskarżenia. Poza sporem pozostaje, że współżycie tychże małżonków było wysoce skonfliktowane.

Oboje powodowali klótnie, awantury domowe, wzajemnie się znieważali, a nawet używali przemocy względem siebie, którą ilustrują posiadane przez nich obdukcje lekarskie (Ł. S. z dnia 2 stycznia 2022 roku karta 5, 66 i 13 marca 2022 roku karta 6, 67; B. S. z dnia 28 lutego 2022 roku karta 102).

W orzecznictwie i w doktrynie prawa karnego wskazuje się, że wzajemne znęcanie się małżonków, ma wielokrotnie miejsce z związku z rozkładem pożycia małżeńskiego. Sąd

Najwyższy w wyroku. z 13.9.2005 r. (WA 24/05, Legalis) stwierdził, że czyn kwalifikowany z art. 207 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym i może być dokonany tylko z zamiarem bezpośrednim. Nie jest zatem możliwe wzajemne znęcanie się małżonków w tym samym czasie (analogiczne stanowisko zajęte zostało w wyroku SN z 11.2.2003 r., IV KKN 312/99, Prok. i Pr. – wkł. 2003, Nr 9, poz. 3, w wyroku SA w Lublinie z 13.9.2001 r., II AKa 161/01, OSA 2002, Nr 12, poz. 83, pogląd ten wyrażono także na gruncie poprzedniego stanu prawnego w wyroku SN z 4.6.1990 r., V KRN 96/90, OSP 1992, Nr 4, poz. 78).

Zauważyć bowiem należy, że istota przestępstwa określonego w art. 207 § 1 k.k. polega na zaistnieniu przewagi po stronie sprawcy nad ofiarą w zakresie określonego zachowania polegającego na wyrządzaniu rażących dolegliwości psychicznych lub też

fizycznych, którym ona nie może się przeciwstawić bądź może to uczynić w niewielkim stopniu. Takiej przewagi sąd rejonowy po stronie oskarżonej B. S. słusznie nie dostrzegł, skoro Ł. S. także urządził awantury i znieważał swoją żonę, a jego negatywne zachowania wobec jej osoby przybierały także przemocowe formy - polegające także na stosowaniu agresji fizycznej, przed którą często bronił jej starszy 14 letni syn J..

Sąd ten zasadnie wywiódł, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie ujawniło dysproporcji sił między oskarżoną a pokrzywdzonym, które mogłyby prowadzić do wniosku, że oskarżona zdominowała męża i go od siebie uzależniła. To on często podejmował działania ofensywne wobec żony, które swym charakterem nie odbiegały w znaczącym stopniu od zachowań jej inkryminowanych aktem oskarżenia..Podważał

również autorytet oskarżonej w zakresie wychowywania dzieci, inicjował działania zmierzające do wyprowadzenia się jej z ich wspólnego domu, składał wnioski o jej leczenie odwykowe (który okazał się bezpodstawny), publicznie rozpowiadał o nadużywaniu przez nią alkoholu, posądzał o zdrady, złośliwie wyłączał prąd, zabraniał korzystania z gazu, zabraniał przygarnięcia psa ze schroniska. Manifestował w ten sposób swą niezależność od żony i równorzędną, a nawet nadrzędną wobec niej pozycję. Permanentnie kontrolował żonę od czasu gdy samodzielnie prowadziła sklep, sprawdzał jej kontakty telefoniczne (pobierał bilingi) i korespondencję mailową, prowadził notatnik rejestrując zachowania żony oraz wizytował ją w miejscu prowadzonej działalności gospodarczej. Postawa oskarżonej,

która w obliczu pogłębiającego się kryzysu małżeńskiego uniezależniła się od męża wracając późno z pracy, utrzymując kontakty z innymi mężczyznami, oglądając do późnych godzin nocnych programy telewizyjne, dorowadziła z kolei do eskalacji konfliktu, wzajemnych negatywnych reakcji i traktowania się przez oboje małżonków w sposób wrogi i odwetowy. Dlatego prawidłowo wywiódł sąd merytoryczny, że powyższe nie pozwala na uznanie aby pomiędzy pokrzywdzonym i oskarżoną zachodziła klasyczna dla przestępstwa znęcania relacja "ofiara - oprawca", słusznie wskazując, że to wobec Ł. S. prowadzona była procedura tzw. Niebieskiej Karty, częściowo obejmująca czasokres zarzutu (od 31 października 2020 roku do 31 maja 2021 roku), w toku której członkowie grupy roboczej realizując indywidualny plan

pomocy monitorowali sytuację w rodzinie państwa S. i nie odnotowali w niej przemocy w rodzinie. Stwierdzili istnienie konfliktu, a nie przemocy skierowanej przeciwko jednej konkretnej osobie (protokół z posiedzenia grupy roboczej karta 62 - 63). Pracownik socjalny A. M. (1) w ramach procesowej relacji potwierdziła, że małżonkowie zamierzali się rozwieść i organy władzy próbowali wykorzystywać do uzyskania konkretnego celu tj. znalezienia winnego rozpadu małżeństwa. Podała także, że podczas rozmowy z Ł. S. potwierdził on wypowiedanie wyzwick pod adresem żony. Natomiast funkcjonariusz policji A. K. będący także dzielnicowym rejonu, w obszarze którego zamieszkiwali małżonkowie oraz członkiem patrolu realizującego wielokrotne interwencje domowe na przestrzeni czasookresu zarzutu aktu oskarżenia,

wskazał na obopólny charakter zgłoszeń dotyczących niewłaściwego zachowania drugiego małżonka. Zaznaczył, że specyfiką tej rodziny było to, że jak jedno z małżonków dokonało zgłoszenia jakichś nieprawidłowości to zaraz była podobna inicjatywa z drugiej strony. Zatem zarzuty z obu stron się powielały. Był nawet świadkiem awantury pomiędzy małżonkami i w jego obecności to Ł. S. był bardziej nerwowy i ekspresyjny - wypowiadał podniesionym tonem i głosem wulgarne słowa, unosił się i krzyczał. Także Interweniujący kilkukrotnie w tej rodzinie policjant K. T. podkreślił wzajemny charakter wezwań, obejmujących swym zakresem nieporozumienia małżeńskie.

Sad pierwszej instancji całkowicie poprawnie wskazał na dwustronny charakter konfliktu pomiędzy małżonkami, w którym aktywność przejawiało każde

z nich i włączało w rozwiązywanie swoich problemów stróżę porządku prawnego, przybywających wielokrotnie do ich domu. Przebieg zgłaszanych zdarzeń nie przybierał jednak drastycznych form, zaistniałe sytuacje okazywały się niegroźne i wynikały jedynie z chęci dokuczenia sobie nawzajem i kończyły się pouczeniem (wykaz interwencji karta 16 - 37 oraz karta 19 akt I Ns 525/22 Sądu Rejonowego w Opocznie). Niewielki zakres stosowania siły fizycznej ujawniły także przedłożone przez oboje małżonków obdukcje lekarskie, wskazujące na powstanie powierzchownych obrażeń w postaci zadrapań (karta 5 - 6, 66 - 67), czy też wylewów podskórnych (karta 102).

Podobne wnioski odnoszące się do oceny zaistnienia sytuacji, w których obie strony konfliktu małżeńskiego zachowywały się nieprawidłowo, ale zarazem

ekwiwalentnie sąd pierwszej instancji wyprowadził z analizy :

- okoliczności związanych ze złożeniem przez Ł. S. wniosku do Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Ż. o skierowanie żony na leczenie odwykowe, w toku rozpoznania którego nie stwierdzono jej uzależnienia od alkoholu, a jedynie nieporozumienia pomiędzy małżonkami (notatka karta 41, zeznania A. M. (2) karta 74 - 75, 113),

- akt sprawy cywilnej I C 663/22 Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z powództwa B. S. o rozwód, wytoczonego w dniu 28 kwietnia 2022 roku, zakończonej wyrokiem z dnia 20 grudnia 2022 roku rozwiązującym związek małżeński stron bez orzekania o winie, przed wydaniem którego strony zawarły ugodę mediacyjną akceptując rozwiązanie małżeństwa z winy obu stron, a więc

w ramach całego procesu cywilnego nie było mowy o znęcaniu się B. S. nad mężem, w tym również takiego zagadnienia nie podnosił w ramach procesowego przesłuchania pozwany Ł. S..

Sąd rejonowy analizując zgromadzony materiał dowodowy doszedł do słusznego przekonania, że subiektywne relacje pokrzywdzonego Ł. S. znajdują potwierdzenie wyłącznie w zeznaniach jego matki H. S., która w sposób intencjonalny była ukierunkowana na rozstrzygnięcie procesu na niekorzyść oskarżonej synowej. Natomiast mieszkający nieopodal brat pokrzywdzonego M. S. nigdy nie był bezpośrednim obserwatorem stosowania przemocy fizycznej przez oskarżoną. Był świadkiem sprzeczek i kłótni pomiędzy małżonkami, którzy się wzajemnie wyzywali. Nazwał je typowymi kłótniami małżeńskimi, w

przebiegu których oboje używali słów wulgarnych. O przemocy fizycznej bratowej wobec brata słyszał tylko z jego opowieści. Tej samej treści zeznania świadek złożył w sprawie I Ns 525/22 Sądu Rejonowego w Opocznie z wniosku Ł. S. z udziałem B. S. o zobowiązanie sprawcy przemocy w rodzinie do opuszczenia mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia w trybie art. 11a ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zakończonej postanowieniem z dnia 13 października 2022 roku o oddaleniu wniosku.

Składający zeznania w postępowaniu rozpoznawczym starszy 15 letni syn stron - J. S. opisał wzajemne zachowania rodziców wobec siebie, wskazał na używanie przez nich niecenzuralnych słów i rękoczynów i swoją pomocną postawę podejmowaną w obronie matki.

W tym stanie rzeczy sąd pierwszej instancji zasadnie uznał, że wskazywane przez pokrzywdzonego nieprawidłowości w zachowaniu żony były przejawem jego niezadowolenia wobec jej coraz większej niezależności i samodzielności zawodowej, jak również chęci jej kontrolowania poza domem, w sytuacji postępującego rozkładu pożycia małżeńskiego. Pozostawał z nią w coraz większym konflikcie małżeńskim, zarówno co do kwestii rodzinnych, jak i materialnych (dążył do polubownego podziału majątku przed rozwodem, w którym siebie postrzegał jako głównego jego udziałowca).

Dlatego słuszne jest stanowisko o niemożności przypisania oskarżonej B. S. popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k., a rozstrzygnięcie uniewinniające jest ze wszech miar pożądane w świetle

zgromadzonych dowodów i ustalonych na ich podstawie faktów.			
Wniosek			
wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek nie jest zasadny z przyczyn wskazanych powyżej.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymane w mocy zostało rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżoną B. S. od popełnienia zarzucanego jej czynu.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zaskarżony wyrok jest słuszny a zarzuty skarżącego okazały się chybione.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i		

podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
2.	Ze względu na nieuwzględnienie apelacji prokuratora kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążono Skarb Państwa, stosownie do regulacji przepisu art. 636 § 1 k.p.k.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżoną B. S. od popełnienia zarzucanego jej czynu	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana